Calaciști și canoiști români pe pistele europene

LA ATLETISM ȘI LA ÎNOT ESTE MAI GREU SĂ FII CAMPION NAȚIONAL. LA ALTELE, MAI UȘOR... ESTE, OARE, CORECT AȘA?

De la 1 ianuarie și pînă la 31 decembrie, într-un an de competiții se decern aproape 1000 de tricouri de campioni cîștigătorilor titlurilor naționale, sportivi care sînt — sau ar trebui să fie ! — cei mai buni din țară, la fiecare disciplină.

Decernarea titlului reprezintă, de fiecare dată, un moment deosebit, întotdeauna încărcat de emoție, atît pentru sportivul care l-a trăit de mai multe ori, cît, mai ales, pentru tînărul aflat la prima lui birueință de acest fel. Titlul de campion reprezintă nu doar recunoașterea, de facto, a valorii sportivului sau a echipei respective drept cea mai bună din țară, la un moment dat, ci este și răsplata directă a muncii desfășurate de sportivi, uneori ani și ani, pentru a putea să ajungă primii !

Am susținut totdeauna ideea că întrecerile unui campionat al țării trebuie — în primul rînd prin strădaniile sportivilor — să se ridice la un nivel valoric cît mai înalt, că performanțele campionilor noștri trebuie să fie autentice și SĂ SPUNĂ CEVA, în raport cu cele ale campionilor din alte țări, deci SĂ AIBĂ COMPETITIVITATE. De aceea, un campionat, indiferent la care disciplină sportivă, nu trebuie să însemne, în nici un caz, o simplă „contabilizare" a titlurilor cîștigate de o secție sau de alta a unui club sau altul. Dorim, trebuie să dorim, ca sportivul care devine campion să fie într-adevăr — prin valoare — campion !

Din păcate, lucrurile nu stau întotdeauna și așa, și nu puține sînt ramurile sportive la care disputele pentru cucerirea titlurilor să nu fi depășit, în ansamblul lor, nivelul mediocrității iar rezultatele campionilor să fi fost, de asemenea, mediocre. Pentru a evita astfel de situații, unele federații — între care cele de atletism și de natație — au condiționat decernarea titlurilor de îndeplinirea, în cadrul finalelor, a unor anume performanțe, cifre cu o rezonanță deosebită. Valoarea ridicată a acestor cerințe a făcut, de exemplu, ca, anul trecut, la campionatele naționale de atletism, să nu se fi acordat titlurile la 15 din cele 40 probe cuprinse în programul întrecerilor, iar la unele la 12 din cele 29 de probe nu avem, pur și simplu, campioni în 1977 !

Anul acesta, la fel, decernarea titlurilor va fi legată de îndeplinirea unor cerințe tate, în linii mari modificate față de cele din 1977, cea ce, indiscutabil, este un lucru bun și corect. Mai puțin bună și mai puțin corectă ni se pare însă situația campionilor noștri de la alte discipline, în raport, să zicem, cu atleții și înotătorii, ca să ne referim tot la ei, vizavi de cîștigarea titlurilor. Dacă la atletism nu oricare sportiv poate deveni campion și, repetăm, probabil că e bine așa, la alte sporturi individuale (locurile se constituie într-o categorie aparte, bine distinctă) acordarea titlului nu este legată de nici o condiție suplimentară, ceea ce înseamnă că la acestea drumul spre titlu este, cel puțin din acest punct de vedere, mai ușor !

De aceea, pentru echitate, s-ar impune, credem, o discutare mai aprofundată a situației și, în orice caz, pe mai multe planuri...

Romeo VILARA

DOUĂ REGATE, DOUĂZECI DE VICTORII ȘI EXPLICAȚIA UNEI SURPRIZE...

La sfîrșitul săptămînii trecute, în două regate internaționale desfășurate la extremitățile continentului, caiaciștii și canoiștii români au obținut o impresionantă colecție de victorii, terminînd învingători nu mai puțin de 20 de probe !

În Olanda, la tradiționala regată Amsterdam, disputată pe pista olimpică a lacului Bosbaan, sportivi din toată lumea au participat (grupa Steaua) — și alături de ei și lotul componenți ai lotului de juniori — s-au impus net în compania echipajelor din Belgia, Olanda, R. F. Germania, Danemarca, Elveția și Irlanda, clasîndu-se pe primul loc în 15 curse finale (11 la seniori și 4 la juniori). Întrucît agenții de presă nu au transmis decît numărul total al victoriilor românești, vă prezentăm acum ambarcațiunile învingătoare și timpii înregistrați : K 1 — 1 000 m : Ion Birlădeanu 3:56,6, K 2 — 1 000 m : Nicușor Eșeanu — Ion Bernaim Borbandi 3:35,9, C 2 — 1 000 m : Toma Simionov — Gheorghe Simionov 4:24,0, K 4 — 1 000 m : Eșeanu-Borbandi-Birlădeanu-Vasile — Merzlichi 3:16,2, K 1 F : Agafia Orlov 2:05,6, K 2 F : Orlov — Nastasia Nichitov 1:55,6, K 4 F : Orlov-Nichitov-Niculina Popov-Tecla Borcănea 1:40,0, K 4 — 10 000 m : Eșeanu-Borbandi-Birlădeanu-Merzlichin, K 2 — 500 m : Ion Dragoș Simionov — Vasile Simiocenco 1:41,0, C 2 — 500 m : Toma și Gheorghe Simionov 1:50,4, K 4 — 500 m : Eșeanu-Borbandi-Birlădeanu-Merzlichin 1:30,3 ; juniori : K 1 F : Popov 2:15,3, K 2 F : Popov — Borcănea 2:05,2, K 2 F — 3 000 m : Popov-Borcănea 10:04,4, K 1 — 1 000 m : Gheorghe Burlacu 4:09,2.

La Vilnius, în cadrul Dinamoviadei, sportivii de la Dinamo București au realizat 5 victorii (din 11 probe), restul de 6 revenind reprezentanților selecționatei cluburilor Dinamo din U.R.S.S. Gazdele au ocupat primul loc în clasamentul — pe puncte — al competiției, la capătul unei lupte strînse : 1. Dinamo (U.R.S.S.) 143 p, 2. Dinamo București 137 p, 3. Dozsa Budapesta 88 p, 4. Levski-Spartak Sofia 39 p. Ordinea în clasament a primelor două echipe ar fi fost inversată dacă în concursul de la Vilnius nu s-ar fi înregistrat una din marile surprize ale ultimilor sezoane : înfringerea campionului mondial Vasile Diba în cele două probe în care el deține titlul suprem, 500 m și 1 000 m. (Exceptînd seriile de la Panceavevo, la C.M. de anul trecut, ultima înfrîngere pe 500 m a campionului olimpic într-o cursă declarată era datată... 30 august 1975, cînd la C.M. de la Belgrad a sosit al doilea).

Amănunte asupra acestui evenement inedit ne oferă antrenorul emerit Radu Huțan : „Există o singură explicație a înfrîngerii lui Diba : faptul că el — ca și ceilalți elevi ai mei — a concurat pe o barcă improprie, veche, demodată, cu calități minime de alunecare. Am cerut organizatorilor ca măcar dublul campion mondial să i se dea un caiac obișnuit, pe care concurează de multi ani, dar... Ar mai fi de adăugat valoarea adversarului — Truksin este, la această oră, cel mai bun calaicist sovietic — și diferența de temperatură dintre Snagov și Vilnius (de la plus 20 la plus 3 grade), dar adevărata explicație este cea amintită la început. Așteptăm revanșa lui Diba la regata Moscova, peste două săptămîni, și mai ales la campionatele mondiale din august-sept.

Așteptăm și noi căci Diba va concura, atunci, pe „Lancer"-ul său !

Vladimir MORARU

● Un lot numeros de caiaciști și canoiști români (19) va participa simbătă și duminică la regata Bratislava.

„DORIM SĂ FACEM CÎT MAI MULTE ȘI CÎT MAI BINE!"

(Urmare din pag. 1)

...amblurilor de gimnastică" la locul de muncă, inaugurarea sezonului sportiv de primăvară ș.a. — constituie alte elemente determinante ale inițiativelor utilității și implicațiilor sociale ale practicării sistematice a exercițiilor fizice și sportului. Așa se explică, printre altele, că a fost posibilă extinderea întrecerilor la locul de muncă în 19 unități, cu peste 12 000 de muncitori. Un exemplu îl poate constitui Întreprinderea de confecții, unde peste 3 000 de femei execută zilnic exerciții de gimnastică. În sprijinul celor afirmate, aș mai adăuga că numai la ediția de iarnă a „Daciadei" au fost antrenați aproape 34 000 de participanți, față de 19 000, cît a fost planificat, iar numărul celor care au participat la competițiile interne și internaționale, ca urmare a numeri și a celor care activează la Moroiu (C.S. Brăila), Ion Leu, Felix Heitz, Valeriu Stoicescu, Ion Ionescu (C.S.Ș.), Petre Gănea, Adolf Seibăl (Box Club), Gheorghe Baltă (Voința) o dovedește și numai în cele de antrenament, ci și prin participarea constantă la acțiunile din cadrul „Daciadei". Și nu rareori i-am auzit pe unii dintre ei spunîndu-mi : „Dacă am pute, am lungi sinus, deniru ei dorim să avut acest activități cît mai multe și cît mai bine posibil !" În fond, de aceea au și rezultate...

Este însă regretabil că trebuie să menționăm și profesori ca Ion Balaban, Nicolae Boca (Lic. chimie), Lucreția Razelm (Lic. economie), Florin Radu (Lic. forestier), care au o activitate săracă, sub posibilități, cum nu ne satisface contribuția antrenorilor Viorel Șeitan (atletism), Victor Gheorghe, Ion Turcu (box), Andrei Igorov (haltere), Ion Teodoru și Dan Frigioiu (înot), care nu au desfășurat un proces de selecție și de pregătire corespunzător.

— Ne-ați vorbit de împlinirile sportului brăilean. Ce considerați, totuși, că nu s-a realizat încă la nivelul cerințelor Programului dezvoltării mișcării sportive ?

— Nu sîntem încă satisfăcuți de modul cum au fost îndeplinite unele obiective. În primul rînd, înregistrăm un procent redus la întrecerile „Daciadei" rezervate categoriei peste 19 ani, ceea ce confirmă că nu peste tot etapele de masă sînt pregătite și organizate cu răspundere (asociațiile Automobilul, Rapid, Portul, Unirea T.U.G., comunele Bărăganu, Cireșu, Gropeni ș.a.). Considerăm slabă participarea elevilor din licee și, cu atît mai mult, a elementului feminin din întreprinderi și instituții la ramurile de sport specifice. De asemenea, în domeniul bazei materiale nu s-a acționat suficient de către comitetele de sindicat din întreprinderi și instituții, de comitetele comunale U.T.C. pentru amenajarea de terenuri simple, care să fie la dispoziția oamenilor muncii. De aceea, nu spun o noutate : „drumul de la cantitate la calitate cere muncă, inteligență și pasiune. Și nu